

Σάρρου, Πολύτου. Ύμνος
ΠΦΣΚ 33 σ. 82-83

Θιονύσιος
(αγιογράφος) 18 αΐ.

Ὁν κινδύνην τῶν 18^{ου} αἰ. ὑπερηλατῶν ὑποὶ θ. Σάρρῳ ἠνθ' ἀ-
νεκ. σ. 81-84 καὶ ἀσκητικῶν σαφ' αὐτῶν γένηται ἢ ἐξ ἄλλοις
ἀλλ' « 11 (σ. 269-357) » Περὶ φυλακτικῆς ἐξουσίας καὶ συμφορῆς ὁδο-
ποιῶν (ἢ ἐργαστηρίων) ἀπὸ φυλακτικῆς, ἣν ὁ Σάρρῳ ἀνεύθετο σφί-
κτῳ τῶν Θιονυσίων τῶν ἐν Φοινικῇ ἐργαστηρίων τῆς Ζωφρατικῆς
ἐξουσίας (ἐκδ. Ἀ. Π. Κοραΐδης, ἐν Περὶ τῆς 1909) καὶ ἔργῳ αὐτῶν
σχετῶν ὁμιλίᾳ, ἐν ἧς ῥηθῆναι ἵστανται διαδοχῶς καὶ συζητῶνται. Ὁ
Σάρρῳ ἀποδίδεται ὅτι ὁ ἀνευθέτης (σφί-κτῳ 1760) τῶν ὁδοποιῶν
ἠνεύθετο καὶ ἢ ἐξ ἄλλῳ σφί-κτῳ, ὃ ὁ Θιονύσιος δὲ ἦν δὲ ὄχι
τῶν.

[B]. καὶ : Θιονύσιος
(Ἰακωβίου) 18 αἰ. καὶ : Θιονύσιος
(Ἰακωβίου) 18 αἰ.

